ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ОКР. БИБЛИОТЕКА Дел
гр. ТЪРНОВО

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI, бр. 147 (2216) | Велико Търново, четвъртък, 9 декември 1965 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕДСРОЧНО

Колективите на ДСО „Българска захар" — Горна Оряховица рапортуваха, че са изпълнили годишния си производствен план.

До края на годината ще бъде произведена надпланова продукция за 11 000 000 лева.

За хубавата трудова победа принос има и работата на предприятията по новата система на планиране и стопанско ръководство.

* * *

Хилядите кооператорки и кооператори от Окръжния съюз на трудово-производителните кооперации на 7 декември изпълниха годишния си план.

До края на годината ще работят още по-упорито, за да могат да произведат надпланова продукция за 1 200 000 лева.

ОТГОВОРНИ ЗАДАЧИ ПРЕД ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ

Пред зеленчукопроизводителите от Великотърновски окръг през 1966 г. стоят отговорни задачи. Предвидено е да бъдат произведени 45 000 тона домати, 8800 тона зелен и червен пипер, 10 400 тона лук, 5500 тона зелен грах и фасул и пр.

Тази задача изпъква още по-сериозно като се има предвид, че през последните години системно не се изпълнява планът за производство на зеленчуци, особено за нуждите на консервната промишленост и населението. През тази година има известни обективни причини — продължителната суша, разпространението на болестта столбур по пипера, но основната причина е от субективен характер. Много ръководители на ТКЗС твърдят, че зеленчукопроизводството им носи загуби и не се заемат с необходимата настойчивост да го направят високорентабилно. Специалистите също допускат системно нарушение на основни агротехнически правила: неправилно редуване на културите, ненавременна борба с болестите, нередовно поливане, торене и обработка на почвата и т. н.

Сега се залагат основите за успехите през идната година. При разработването на производствено-финансовите планове за 1966 г. трябва да се направи основен анализ на причините за недостатъците в този отрасъл и се набележат организационни мероприятия за отстраняването им. На първо място трябва да се уедрят площите, с оглед да се създадат по-големи масиви от отделните култури. Това ще позволи внедряването на повече механизация при отглеждането им и съвършена система на напояване. Затова е необходимо да се изработят нивелационни планове, да се осигурят машини за подравняване и се почне веднага работа, както правят в Долна Оряховица, Обединение и др. Сега е време да се изградят звена или бригади за механизация на процесите по зеленчукопроизводство, като се заделят достатъчно подходящи машини и се създадат стимули за работата на механизаторите в зеленчуковите градини.

Крайно наложително е да се осъществи най-сетне правилно редуване на културите. То е сигурно средство за намаляване пораженията от някои специфични болести по зеленчуците (столбур по пипера, мана по лука и др.). Някои особено взискателни по отношение на предшественика култури, като пипера, трябва да следват след многогодишна люцерна.

В много ТКЗС зеленчуковите градини все още не са почистени от растителни остатъци, не са наторени основно и изорани. Това трябва да стане час по-скоро, като се използува всеки благоприятен ден. Много работа има и в парниковите отделения. Почти навсякъде парниците не са почистени от растителни остатъци, не е извадена парниковата почва и угнилият оборски тор. Забавя се ремонтът на парниковия инвентар, плетенето на рогозки. Ако не се преодолее това изоставане в най-близко време, производството на ранни разсади и отглеждането на парникови зеленчуци ще се осъществи много трудно.

Почти навсякъде оборският тор за биотопливо не достига. Затова е необходимо да започне съхранение на ежедневното производство. За целта торът трябва да се разстила на пласт до 50 см дебелина на определени площадки, откъдето може лесно да се извозва през зимата. Сега следва да се доставят необходимите количества семена по сортове. Тази покупка да се извършва под непосредствения контрол на специалистите, за да не се допускат увлечения или груби грешки.

Правилното решаване на текущите и перспективни задачи, безспорно, ще доведе до един желан напредък на зеленчукопроизводството в нашия окръг.

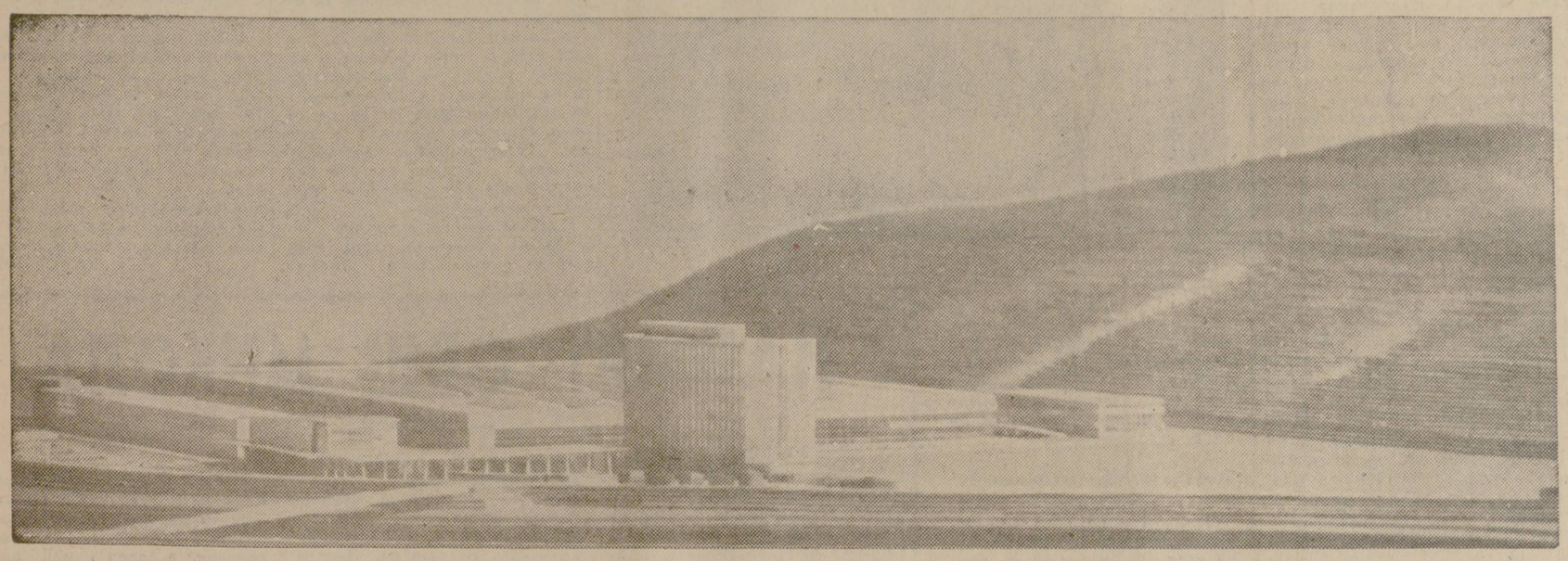

ОБЩ ИЗГЛЕД ОТ НОВИЯ ЗАВОД ЗА ТЕЛЕВИЗОРИ И РАДИОПРИЕМНИЦИ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО — ГРАД НА РОДНАТА РАДИОПРОМИШЛЕНОСТ

1000 ТЕЛЕВИЗОРА И 1200 РАДИОПРИЕМНИКА ДНЕВНО
ОКОЛО 5000 ДУШИ В НОВИЯ ЗАВОД

Мечтите стават дела

ИЗТИЧАТ последните дни на 1965 година. В ръцете ни са важни партийни и правителствени документи — тезисите на Политбюро на ЦК на БКП по новата система на планиране и ръководство на народното стопанство, народностопанският план и бюджетът на страната за 1966 година.

За Велико Търново 1965 година е особено забележителна. Историческата съвместна сесия на Окръжния и Градския народен съвет, с участието на най-отговорните партийни и държавни ръководители за обсъждане проблемите, свързани с развитието на града, като важен исторически, културен и туристически град, сред щите с председателя на Общонародния комитет за развитието на града академик Тодор Павлов — разгърнаха с небивала сила творческите инициативи на трудещите се. Техните мисли и предложения станаха основа за разработването на програмата за бъдещото развитие на града. Тази програма, макар и още официално неоповестена, фактически е в действие. Тя намира израз в народностопанския ни план, във всяка стъпка, насочена към укрепване и засилване на материално-техническата база на нашия град.

Бъдещето на своя град вели котърновци на първо време свързват с развитието на радиопромишлеността. Още с из работването на първия радиоприемник „Комсомолец" младостта на града се насочи към радиозавода. Заговори се за перспективите на това производство. В продължение на няколко години бяха извършени проучвания и бе възложено проектирането на нов завод за телевизори и радиоприемници. Проектът на този завод днес е дело, той получи одобрение от Експертния съвет при Комитета по машиностроене.

Отново при пъкатушната Янтра

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ две години авторите на идейния проект на Завода за телевизори и радиоприемници във Велико Търново посетиха не един път строителната площадка, имаха не една беседа с ръководители на града и окръга. Те споделяха своите идеи и съображения, вземаха под внимание мислите на обществеността на града. Всяко идване на специалисти от Ленинградския институт за проектиране при Министерството на радиопромишлеността в Съветския съюз и от Софийския институт „Машелектропроект" се превръщаше в малък празник, приближаваше деня, в който можехме с очите си да разгледаме вече не различни варианти, а уточнения идеен проект за изграждането на завода.

В понеделник, когато в Столицата започна работа XI сесия на Народното събрание, в актовата зала на Градския народен съвет великотърновската общественост се срещна с познати и скъпи гости. Тук бяха Всеволод Викторович Никитин — директор на Ленинградския институт за проектиране на радиопромишлеността в Съветския съюз, Валентин Николаевич Тимофеев — главен инженер на проекта, Зинаида Николаевна Мамаева — технолог, Маргарита Александровна Софронова—отговорник по механизацията, Едуард Алексеевич Спеваков — отговорник по автоматизацията и Григорий Матвеевич Драпкин — архитект. Съавторите на проекта от института „Машелектропроект" в София бяха представени от Тодор Мутаров — главен инженер на института, Петко Пенчев — началник отдел, Радка Тютюнджиева — ръководител на група, Борис Радин — проектант на цеха за кутии на радиоапарати и телевизори и Димитър Котев — икономист.

Освен макет на идейния проект, на специални поставки бяха изложени много копия и изгледи от завода — една пъстра плетеница от чертежи, схеми и цифри, които оживяха в разказите на Всеволод Никитин, Тодор Мутаров, Борис Радин и Димитър Котев.

Оценката е отлична

— ТАКОВА е заключението на Експертния съвет. Авторският колектив на проекта от съветски и наши специалисти получи висока оценка за предложения идеен проект — съобщи инж. Мутаров. — Ние почти нямаме друг случай, при който да се постигне такова единодушие при приемането на проект в Експертния съвет. Съветските другари са вложили своите души и сърца, те ни поднесоха един високо издържан проект, който ни позволява да построим завод, отговарящ на всички изисквания на съвременната радиопромишленост.

Всеволод Никитин застана до чертежите и схемите. Той разказа, че предлаганият проект, който вече е одобрен, е плод на упорита работа. Той е резултат на разработените няколко варианта. Най-характерните особености на този проект се заключават в това, че той взема под внимание всички достижения на съвременната радиотехника, създава условия за внедряване на най-прогресивна технология, при максимална механизация и автоматизация на производствените процеси, съобразен е и с възможността за телевизионни приемници за цветна телевизия. Нашата основна цел бе да създадем проект на съвременно равнище, такъв проект, при който човекът, дошъл да работи в завода, да има чувството, че е дошъл там не заради работната заплата, а да изпита истинско удоволствие от труда.

Целият производствен процес е сведен под един покрив, на един етаж. Едноетажният главен производствен корпус обединява всички основни и спомагателни цехове. Около 5 километра е общата дължина на подвесните и хоризонталните конвейери. Това са хиляди механични ръце, които ще работят за човека. В помощ на човека тук ще бъдат голям брой автомати, които ще се управляват от разстояние. Целият цикъл от подаване на материалите, детайлите и възлите, техният входящ и изходящ контрол, качеството на сглобяването и изпробването на телевизорите и радиоапаратите, ще става с помощта на съвременна техника. Безпогрешното око на автоматите от централната заводска лаборатория и контролно-изпитателната телевизионна уредба ще бди над работните места, поточните линии и конвейерите. Специална уредба за конденциониране на въздуха ще осигурява по всяко време на годината и денонощието нормална температура и влажност.

1000 телевизора и 1200 радиоприемника дневно, около 5000 души работници — това са основните данни, които характеризират завода. В резултат на високопроизводителната техника, тук ще се работи със сравнително малко хора. Проектът е съобразен с възможността за етапно изграждане на завода. Той дава възможност веднага след полагане на фундаментите бързо да се изгради и пусне в експлоатация механичният цех, в който да се произведе нестандартното оборудване, необходимо за нуждите на завода.

Спирайки се на въпросите, свързани със срока за построяването и пускането на завода в експлоатация, съветските и наши специалисти бяха единодушни, че той може да бъде построен за две-две и половина години. Те изразиха увереност, че населението на Великотърновски окръг, отличаващо се с високо културно равнище, има достатъчно сили, че добрите майстори-строители, потомци на Колю Фичето в този край — могат да го построят в кратки срокове.

От името на ръководството на окръга и града, на цялата общественост, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов благодари на съветските специалисти и българските проектанти и ги увери, че великотърновци ще мобилизират своите сили, за да осъществят това голямо и отговорно дело.

Ив. КОЛЕВ

Съветски и български проектанти, разработили идейния проект на завода.

Пред Празника на търговския работник

Полуавтоматична машина

В навечерието на Празника на търговския работник — 19 декември, инженер Тодор Ярцев от Брезник, Иван Градинаров от Гэрна Оряховица и Илия Витанов от Ресен, заедно конструираха нова полуавтоматична машина за измиване на бутилки тип „ЯГВ" —65.

По техния проект ТПК „Република", в град Брезник започна производството на полуавтоматичната машина.

Търговското предприятие „Наркоop" в Лясковец започна пробната експлоатация на машината. Тя има производителност по 1'600 бутилки на час. Вместимостта на ротора е 364 бутилки, а вместимостта на резервоара — 500 литра. Времетраенето на работния режим за всички технологически процеси е 7 минути и 40 секунди. Конструкторите са предвидили и резервоар за чиста вода от 30 литра.

При пълно използуване капацитета на машината за един час се изразходва 600 литра вода. Привеждането ѝ в действие става с електромотор с мощност пет киловата.

„ЯГВ"—65 едновременно дезинфекцира, измива с топла вода и промива бутилките със студена вода. Тя извършва и почистването на старите етикети от бутилките. Обслужва се от един човек.

Икономическият ефект от фонд „Работна заплата" само в системата на Централния кооперативен съюз възлиза на около 175 хиляди лева. С въвеждането на полуавтомата в практиката на търговските предприятия, освен облекчаването труда на работниците, ще се икономисат стотици хиляди левове от увеличаване производителността на труда, от снижаване процента на счупените бутилки и други.

Здр. Стефанов

73 000 ЛЕВА НАД ПЛАНА

Работниците от Промишления комбинат в Горна Оряховица обещаха през четвъртото тримесечие да внесат във влоговия лист 73 000 лева — получени от надпланова продукция. Това задължение те изпълниха пред срочно.

В социалистическото съревнование най-добри успехи постигна участък „Машинни плетачи". Колективът му обеща да произведе допълнително продукция за 18 500 лева, а ще посрещне новата година с 37 000 лева преизпълнение на плана за промишлената продукция.

М. Шалаверова

ТЕМИ НА ДЕНЯ

Бързо да се подхранят есенниците

Всички ТКЗС и ДЗС в нашия окръг правилно оцениха голямото значение на минералното хранене на пшениците. По време на есенната кампания те употребиха големи количества фосфорни торове. Небивалото засушаване обаче до голяма степен попречи за правилното внасяне на известни количества амониева селитра още със сеитбата. А пшениците се нуждае от азотна храна още през есента, за да се осигури усвояването на фосфора, внесен с предсеитбеното торене, да се ускори вкореняването и братенето на пшениците и се получат по-високожизнени растения, които могат да устоят на неблагоприятните зимни условия.

Падналите напоследък валежи и поникването на есенниците дават възможност сега, макар и с известно закъснение, да се извърши подхранване на пшениците. Внасянето на тора трябва да стане в такъв срок, че да се използува напълно запасът от есенно-зимната влага. От изведените многобройни торови опити с пшениците се оказва най-ефективно внасянето на една трета от нормата на амониевата селитра (7—10 кг на декар) през есента.

Наложително е сега най-пълно да се използува всеки благоприятен ден за подхранване, като особено внимание се обърне на участъците за високи добиви. В това отношение голяма помощ оказва селскостопанската авиация. Но за да се повиши производителността на труда, необходимо е да се създаде добра организация на авиоплощадките. На един полет, при норма 10 кг амониева селитра на декар, се наторяват 100 декара за около 10—15 минути. Ако времето за натоварване се намали на 3—5 минути, то броят на полетите и наторените площи за един ден рязко ще се увеличи. Някои стопанства, като Полски Тръмбеш, Ресен, Стражица, Долна Оряховица и др. осигуряват по-голяма производителност, с помощта на специално пригодени затваряющи устройства или транспортьорни ленти, задвижвани от трактор или електромотор. Техният опит трябва да се приложи във всяко стопанство. За да се разпръсква торът равномерно и ивиците да се залягат, височината на полета на самолетите трябва да бъде 15—20 метра. Разбира се, за да се ускори подхранването на посевите, стопанствата следва да използуват и собствената си техника, особено сутрин рано, когато повърхността на почвата е позамръзнала.

Шествува студентската младост

Десетки, стотици млади хора — студенти във Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий" — В. Търново в редици и със запалени факли тръгнаха от стария исторически хълм Света гора, където се издига техният институт. С песни и скандирания те тръгнаха край древния Царевец, който осветиха с пламъка на факлите паметниците на Велчовата завера и обесените и спряха своите стъпки в парка „Толбухин" пред братската могила на загиналите в борбата против фашизма и капитализма. Екна смълчаният във вечерния здрач просторен парк. В големите красиви жилищни сгради отекнаха бойки възгласи: „Студентски привет на БКП!", „Комсомолски поздрав, Родино!", „Привет на борещия се виетнамски народ!"... На импровизиран митинг говори членът на вузовския комитет на Комсомола Ангел Великов... Разноцветни ракети се спускат и осветяват множеството от млади възторжени лица. Голяма клада, образувана от всички факли, издига високо пламъци — като че е символ на вечния стремеж на младостта нагоре, нагоре.

* * *

Салонът на ДНА се изпълни само за няколко минути. От факелното шествие студентите дойдоха направо тук, за тържественото събрание, посветено на 8 декември — националния празник на българското студентство. Сред тях тази вечер са скъпи гости: кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, първият секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров, секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Николай Цонев и 30 далечни, но скъпи приятелки — студентки от Новосибирската консерватория.

За славните традиции на БОНСС и РМС, за героизма на младежта в борбата, за задачите днес пред българското студентство доклад изнесе секретарят на вузовския комитет на Комсомола Константин Константинов.

Посрещнат с възторжени възгласи „Привет на БКП!", на трибуната застава другарят Димитър Стоянов. Сърдечно звучат думите му:

— Чувствувам се особено щастлив от името на Окръжния комитет на БКП да ви приветствувам с вашия голям празник...

За перспективите на института говори ректорът професор Пеню Русев.

Звучи милата руска реч. Людмила Владимирская приветствува своите български приятели.

И изведнаж цялата зала ехва: „Напред, другари млади..." Пеят всички. Ведно звучат гласовете на студенти, преподаватели, гости...

* * *

В деня на своя празник студентите от ВПИ „Братя Кирил и Методий" правят обществен отчет на своята научно-изследователска и художествено-творческа дейност. Студентската научна сесия, която се състоя на 7 и 8 декември в салона на Профсъюзния дом, показа дейността, плодовете от творческите търсения в студентското научно дружество. В отделни доклади бяха разгледани резултатите от археологичните, фолклорните и топонимичните експедиции, работата в пещерните скитове край манастира „Света Троица", записите и изследвани народни приказки, песни, легенди, гатанки, пословици от фолклористите в Еленския край, новото в топонимията на този край, археологическите разкопки край Велико Търново и Преслав.

На втория ден сесията се занима с литературните изследвания на тема: „Ломоносов и нашата съвременност" по случай 200 години от рождението му.

Студентският празник завърши снощи в голям маскарален бал.

НА ГОДИШНИТЕ ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИ КОНФЕРЕНЦИИ В ПАРТИЯТА

НЕ НА ВИСОТАТА НА ИЗИСКВАНИЯТА

На състоялата се през миналата седмица общинска партийна конференция в село Дъскот, комунистите-делегати и гости — отчетоха изпълнението на производствено-финансовия план на ТКЗС, изпълнението на плана в Потребителната кооперация, участието на комунистите в другите сектори на обществения живот на селото. Най-голямо внимание бе отделено на дейността в кооперативното стопанство, което е основното производствено звено в територията на общината.

От посочените стопански резултати в ръста на селскостопанската продукция в продължение на няколко години става ясно, че стопанството има добри успехи в отглеждането на пшеницата по 304 кг от декар, ечемика 363 кг, ягоди по 1003 кг от декар при планувани добиви 444 кг. В резултат на все по-пълното използуване на механизацията и получените високи добиви себестойността на продукцията — пшеница, ечемик, люцерново сено, лук-кромид и други е по-ниска от миналогодишната. Очаква се да бъде увеличен и ръста на животинската продукция, независимо от лошите климатични условия. Данните, обаче, по отношение себестойността на животинската продукция, все още не са радващи.

Не такова е положението с добивите в растениевъдството за другите култури. Добивът на царевицата, захарното цвекло, слънчогледа е по-нисък от запланувания през годината. За недостигането на предвидените добиви при тези култури, освен продължителното засушаване, оказаха влияние и недостатъчните грижи за отглеждането им. Така, например, при отглеждането на царевицата се закъсня с прилагането на агротехническите мероприятия — прореждане, окопаване и поливане. Комплектувани само от механизатори, звената се оказаха безсилни да решат напълно задачата. Големият процент от работата се извърши от кооператорите-полевъди, които не бяха обвързани с крайния резултат.

Анализът в растениевъдството, животновъдството и сравнението с постигнатото през миналата година е само едно добро начало. А трябваше да се посочи по-конкретно какъв е делът на партийните организации, на комунистите, в решаването на тези въпроси. Може би, отчетният материал, предимно стопанският анализ в доклада, даде насока, щото участниците в конференцията да говорят повече по стопанските въпроси, с изключение на Асен Попов и Петър Маринов.

Не се посочиха смело недостатъците и техните носители. Съвсем основателно комунистите Асен Попов, Стефан Обрешков, Стефан Григоров и други поставиха въпроса: „Защо в доклада е пренебрегната личната критика?"

Много примитивно се разглежда изпълнението на възловите проблеми в работата на партийното ръководство и организации. Не се сочат средствата на организаторската и политическата работа. Липсват примери, взети от живота на отделни партийни бюра и организации. Въпросът за личния пример, авангардната роля на комунистите, работещи в различните сектори на стопанството, не можа да се открои добре. А на конференцията присъствуваха като делегати партийни секретари, пропагандисти, хора, имащи отношение към въпросите на идеологическата работа.

Другарят Иван Маринов, като секретар на партийната организация при първа полевъдно-тракторна бригада, говори за състоянието на дисциплината в организацията, по въпросите на съревнованието в стопанството, за използуване на машините и тяхното натоварване, което е под определения норматив. Тези въпроси не разработи задълбочено, а повърхностно. Не посочи какъв е приносът на партийната организация, на отделните комунисти в изпълнението на стопанските задачи в бригадата.

В доклада, прочетен от секретаря Христо Радославов, се отправи критика на партийните организации във втора тракторно-полевъдна бригада и животновъдството за нередовно провеждане на събрания. Делегатите от тези организации, вместо да вземат отношение, предпочетоха да премълчат.

Вече пет години откак в село Дъскот се издава местен вестник „Кооперативен живот". Името на вестника вече е известно, любимо на кооператорите. Всеки излязъл брой се търси, очаква се с нетърпение. Само през тази година са отпечатани 20 броя. Непонятно е, обаче, защо неговата дейност беше отмината мимоходом от участниците в конференцията. Нима нямаше какво да се каже?

В изказването си представителят на Окръжния комитет на БКП — Христо Кожухаров пре поръча на Общинския партиен комитет да отделя по-голямо внимание за издигане ролята на партийните организации, на отделните комунисти.

Д. БУРНЕВ

В детската музикална школа в гр. Горна Оряховица се подготвят бъдещите пианисти, цигулари и акордеонисти. Под ръководството на преподавателката Мария Казакова, малката Магдалена Димитрова втора година се учи да свири на пиано.

В центъра на град Лясковец извиси снага още една нова сграда, — сградата на училището, в което ще се учат и възпитават подрастващите поколения.

УЧИЛИЩЕТО НАД ЯНТРА

То стои на левия бряг на Янтра, разтърсвано от грохота на влаковете, които изсвирват преди да навлязат в тунела под него. Има нещо символично в този зов на влака, отправен сякаш към голямата училищна сграда. Много ученици са се качили на влака, а училището стои като изпращач над Янтра и дълго гледа след него, заслушано с радост и тъга в отминаващия грохот. Но то никога не е осиротявало, защото след всяка раздяла е имало нова среща, след изпращането на стария випуск, то е посрещало новия.

Близо половин век училището живее и не остарява, подмладява и се разхубавява. . .

През 1919 г. идва едно радостно, дългоочаквано писмо от Варненската търговско-индустриална камара с разрешение за откриване на търговски курсове във Велико Търново. На 25 август 1921 г. пристига още по-голяма радост — Министерството на търговията и промишлеността дава съгласието си да се открие търговско училище в града. 19 октомври е рождената му дата. Започна със 198 ученика. Назначените учители поемат с жар работата.

С всяка измината година числото на учениците расте. Нуждата от икономисти е голяма. Тясно става вече в бившето училище „Митрополит Панарет". Сградата на сегашния Икономически техникум е построена през 1935 г., без третия етаж. Училището изживява тежки години, като през 1934 г. продължава своето съществуване само благодарение упоритата борба на занаятчийското сдружение.

В годините след 9 септември 1944 година Търговската гимназия разраства и стига до 1017 ученика. Недостатъчна е и тази сграда. Затова през 1952 г. започва изграждането на още един етаж. Тогава в гимназията пулсираше кръвен живот водеха 15 агитки, театрален състав, духова музика, танцов и физкултурен колектив. На следващата година, под ръководството на Р. Явашев, бе изграден представителен хор. Агитките имат над сто излизания. С ентусиазъм се поставя началото на битов ансамбъл.

Все повече укрепва и се задълбочава идейно-възпитателната работа. Търсят се интересни форми. Големи са постиженията на Техникума и в областта на физкултурата и спорта. През тази година отборът по лека атлетика-девойки е републикански първенец.

Икономическият техникум „Васил Коларов" е на едно от първите места в страната по успех.

Хр. СТОЯНОВ

НАШИЯТ ОБЩ МИКОЛА

—ОЧЕРК—

Както винаги пощенският раздавач внимателно почукал на вратата. В ръце той държал писмо, извадил го от чантата си още в долния край на улицата. Когато домакинът, висок и чернook мъж, се появил, той му казал:

— Имате писмо, Микола Дмитриевич! Ах, колко чудно ват е адресът му!

Получателят, изненадан повече от пощенеца, сграбчил малкото пликче и прочел: „Херсонска губерния, Ананиевски окръг, Петровска волост (така наричали до революцията област), с. Стрюково, Никола Димитров Попов." А на гърба обратният адрес бил твърде кратък: „България — Горна Оряховица".

Това се случило наскоро след деветосептемврийската победа. Прелитайки граници, градове и села, писмото пристига в това украинско село, за да възвърне на Никола Димитров Попов старите спомени. Посмял се от сърце на близките, на брат си за неграмотно написания адрес, той в същото време ги оправдава. Та откакто през 1919 година брат му го остави в Украйна и се върна в родното село Долна Оряховица, нямаше ни вест, ни писмо.

Тогава за кой ли път Никола приседна да прозореца, разкопча по-широко ризата, за да поеме повече чист въздух. Писмото от близките въз върна надеждите и вярата, че ще дойде денят, когато отново ще види матушка България.

Още дванадесетгодишен Никола отива в Украйна като градинар. Животът на малчугана с оръфаните бедняшки панталонки е труден. Газдата иска много да се работи, та да получава по-големи печалби от градините си. Когато Попов се сприятелява с украинчетата, той вижда и тук същата като у тях мизерия. Притулени в крайречните долчинки, момчетата стискали юмручета както батковците и потайно ругаели буржоазията.

Какво можел да стори юношата, останал без родители и без близки в този далечен край! Пред себе си той виждал само зеленчуковата градина, прашния селски път, а зад гърба си — обидите, ругатните, побоищата и в края на седмицата четирите пакета тютюн, които веднага продавал на селяните.

Когато украинските мужици грабват оръжието в ръце и издигат знамето на Октомврийската революция, Никола запокитва садилото и мотиката и ги заменя с пушката. Той е смел боец, неведнаж рискувал живота си. А когато покъсно интервентите нападат новата му родина, Никола Попов пак е в боя. С еднаква страст той се бие и срещу белогвардейците, и срещу украинските националисти. Младият българин за известно време става и партизанин, впоследствие присъединил се към отряда на Котовски.

Изгасват пепелищата на гражданската война. Комунистическата партия взема решение и доскорошният командир на конна разведка Никола Попов е назначен на работа в Ананиевската ЧК.

Когато дошло време да се възстановява стопанството, на Никола поверили нова задача — да организира кооперация. И ето, той е първият ръководител на Стрюковската кооперация.

През 1928 година става голямо събитие в живота на Попов — приемат го за член на КПСС. И само няколко дни след това болшевикът Никола Попов посреща високопоставени лица от правителството и от управлението на кооперациите в Киев.

— Ето какво, другарю Попов — казват му те — в градините узрява богата реколта домати. За да ги извозваме трябва транспорт, а го няма. Ако съумеем да организираме преработката на място, няма да е лошо.

— Консервен завод? — възкликва Никола. — Това е чудесно!

— Точно така, непременно консервен завод! Вие трябва да го организирате и построите.

— Аз?!

— Такова е и мнението на правителството.

И неотдавнашният чирак от зеленчуковите градини си припомня. Той, наистина, можел да консервира зеленчуци, но, примерно, стотина килограма, а тук въпросът е за хиляди, милиони килограми. Накрая отвърнал:

— Е добре, ще опитам.

— Ние вярваме, че ще успееш, Микола Дмитреевич, млади болшевико, — рекли

Тясно става вече в бившето училище „Митрополит Панарет". Сградата на сегашния Икономически техникум е построена през 1935 г., без третия етаж. Училището изживява тежки години, като през 1934 г. продължава своето съществуване само благодарение упоритата борба на занаятчийското сдружение.

В годините след 9 септември 1944 година Търговската гимназия разраства и стига до 1017 ученика. Недостатъчна е и тази сграда. Затова през 1952 г. започва изграждането на още един етаж. Тогава в гимназията пулсираше кръвен живот водеха 15 агитки, театрален състав, духова музика, танцов и физкултурен колектив. На следващата година, под ръководството на Р. Явашев, бе изграден представителен хор. Агитките имат над сто излизания. С ентусиазъм се поставя началото на битов ансамбъл.

Все повече укрепва и се задълбочава идейно-възпитателната работа. Търсят се интересни форми. Големи са постиженията на Техникума и в областта на физкултурата и спорта. През тази година отборът по лека атлетика-девойки е републикански първенец.

Икономическият техникум „Васил Коларов" е на едно от първите места в страната по успех.

Хр. СТОЯНОВ

ПО-ГОЛЯМА ГРИЖА ЗА ПОДГОТОВКАТА НА ЛЕКЦИИТЕ

Пропагандистите, които са в помощ на Общинския партиен комитет в Самоводене, са хора разбрали отговорността на работата, с която са се нагърбили. Лекциите и беседите, които те изнасят, са добре подготвени, но примерите в тях не винаги са удачни.

При провеждане на разговора в кръжока по икономика на селското стопанство по въпроса за по-пълното използуване на поземления фонд кооператорите подсказаха, че е правилно да се ползуват примери от тяхното стопанство. По този начин занятието можеше да стане по-интересно. Хубавото в този кръжок е, че накрая на беседата се обобщават въпросите, които се разглеждат. Но, за съжаление, никой не записва. Нужно е в работата на този кръжок по-пълно да се разяснява значението на някои икономически категории.

Лекциите по международните проблеми биха станали по-интересни, ако се използуват карти. Например, темата „Социализмът и национално-освободителното движение" с географска карта ще бъде добре илюстрирана.

В Самоводене има възможност в лекциите и беседите да се ползуват не само карти, но и диаграми, таблици и диафилми. Следва да се помисли и за подобряване подготовката на някои пропагандисти, особено на начинаещите. На тях е нужно да се покаже как да изнасят лекцията или беседата, да им се дават библиографски справки за най-новото в областта, в която работят. Така просветната работа ще може да има още по-голям успех.

В. БУТАШКОВ

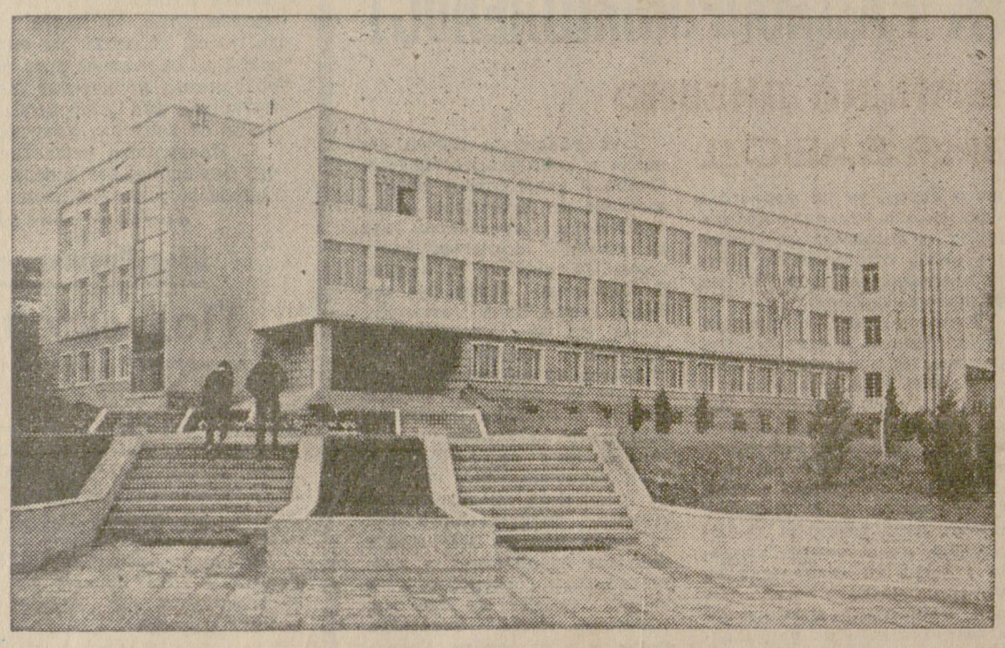

„ЗА ДА БЪДА ПО-ЧЕСТО СРЕД ВАС"

Само един месец бе минал, откакто Йорданка Вачкова стана пенсионерка. Свикнала със задружния живот в бригадата „Д. Дюлгяров" от бисквитния отдел при Бонбонената фабрика — Горна Оряховица, в къщи й доскуча. Замиля за другарките си. А и колективът не можеше да я забрави. Решиха да се съберат и прекарат няколко часа заедно.

Йорданка ги покани в къщи. Подготви се тя като за много скъпи гости, очакваше ги с нетърпение. А когато те дойдоха, така се развълнува, че си поплака. Заедно с колектива в дома на Вачкова дойдоха и бригадирът Иван Коев, и ръководителят на бисквитния отдел Симо Петров, и председателят на цеховия профкомитет Йорданка Арсова.

За да зарадват домакинята членовете на бригадата й подноха съха подаръци — домакински сервиз, електрическа тенджера и др. А профгрупоргът Стефка Роглева с топли думи пожела здраве и спокоен живот на пенсионерката.

— Не ме забравяйте и занапред — обърна се Йорданка към другарките си. — Включвайте ме в мероприятията, които провеждате, за да бъда по-често сред вас.

Всички дълго ще помнят прекараните няколко часа заедно.

Ст. Градинарова
от Обществената редакция на в. „Борба" в Горна Оряховица

Конкурс

По случай навършването на 90 години от героичната смърт на великия български поет-революционер Христо Ботев, Комитетът по културата и изкуството, Съюзът на българските писатели и Окръжният народен съвет — Враца обявяват конкурс за написване на художествено произведение посветено на неговото дело, в областта на поезията и белетристиката при следните условия:

1. За роман и повест	3000 лева
2. За цикъл разкази	1000 „
3. За отделен разказ	500 „
4. За поема или цикъл стихотворения	1000 „
5. За отделно стихотворение	300 „

В конкурса имат право да участвуват всички автори, независимо от това дали са членове или не на Съюза на българските писатели.

Произведенията могат да бъдат представени в ръкопис или излязла от печат книга в периода на провеждането на конкурса.— от 1 ноември 1965 г. до 1 май 1968 г. за роман и повест и от 1 ноември 1965 г. до 1 май 1966 г. за разказ, поема и стихотворение.

Творбите да се изпращат в 3 екземпляра до изд. „Български писател", ул. „6 септември". 35, София, с надпис „За конкурса".

Конкурсните материали да се придружават с данни за точното име на автора и неговия адрес.

ЕДИН ДЕН ПРИ СРЕДНОШКОЛЦИТЕ ОТ ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

Часът е седем. Обикновено, мъгливо есенно утро. Тихият до предния малко училищен двор се оглася от звънкия смях на приижданите групи ученици. Те бързо се строяват за утринна ведрина и после с още по-бодро настроение се отправят към класните стаи. Постепенно затихване на шума, мигове на съсредоточаване. Тук-там някой забързано надниква още веднаж в учебника. Острият звук на електрическия звънец извести началото на новия учебен ден.

През първия час в кабинета по биология е десети „а" клас. Край едната стена на тази светла стая са поставени големи шкафове, с грижливо подредени макети и стъклении, с препарирани животни и растения. Учениците са насядали зад дълги маси и внимателно следят отговорите на своите другари.

— А сега да преминем по нататък. Темата на новия урок е: „Отделяне и еволюция на отделителните системи", — обявява преподавателят Любен Николов.

На черната дъска се появяват схеми на отделните системи у нисшите животни, а върху катедрата — макети на бъбрек и отделителна система у човека. Учителят обяснява върху схемите, разглобява макетите и малката аудитория вижда пътя, през който ненужните вещества се изхвърлят от организмите.

— Нека някой от вас повтори това, което казах!

Внушителю вдигане на ръце. Всеки иска да покаже, че е разбрал новия урок. Предаденият материал се повтаря няколко пъти, чрез умело задаваните въпроси, и ето, че идва краят на часа. В кабинета остават само дежурните, за да го почистят и приведат в ред.

Следващия час ще надникнем в кабинета по селско стопанство, където заемат места учениците от единадесети „а" клас.

И тук, както в кабинета по биология, има много макети и схеми за онагледяване на предаваната материя. В единия ъгъл на помещението стои разглобен двигател на трактор. Другарката Венета Божкова окачва на дъската табла с различни схеми и чертежи...

Откъм вратата на кабинета се долавя познатият шум на техническата работилница. Там единадесети „б" клас, под наблюдението на другаря Енчев и завеждащ работилницата Стефан Денев, изработва плоскочелюстни клещи. Тук и обстановката, и атмосферата е производствена. Над техническата работилница е поела шефство младежката бригада „Пенко Пенев" от ДМЗ „Първи май".

И ето ни отново с десети „а" клас, този път в кабинета по история. Това е един от най-новите и най-добре уредени кабинети, превърнат в малък училищен музей.

Другарката Манолова с вдъхновение рисува картини от историята и някак неочаквано идва краят на часа.

Според учебната програма учебният ден е завършил, но вратите на училището остават отворени. Следобед тук отново е оживено. Най-напред това оживление се появява по спортните площадки в двора на училището. Преподавателите по физкултура Иван Енчев и Христо Куманов провеждат тренировки на представителните отбори по баскетбол — средношколки и по хандбал с пионерите. Малките хандбалисти са шампиони на страната и затова с особено старание и устрем повтарят новозаучените комбинации. За жизнерадостното настроение на спортистите, може би, допринасят и мелодиите, които се носят от кабинета по музика. В момента там репетира фанфарният оркестър на училището.

Друга част от младежите в училището имат склонност към тихите кабинетни занимания. Една от секциите на кръжока „Млад историк" изготвя макети, отразяващи развитието на българската култура през средните векове. В училищния интер-клуб се изготвя албум със снимки из живота на всички паралелки. Той ще бъде изпратен на учениците от село Котелва (Полтавска област).

В друго кътче се изготвя отчет на комсомолската производствена бригада „Замеъхоф". С явно удоволствие другарката Божкова — ръководител на бригадата, и средношколецът Нейко Дамянов — бригадир, отчитат пред Централната станция на младите агробиолози успехите си в съревнованието за високи добиви от селскостопанските култури. Получени са от петдесет декара неполивна площ по 2620 кг захарно цвекло.

В единия от математическите кабинети комсомолското дружество при единадесети „а" клас е организирало колективно решаване на задачи под ръководството на по-добрите ученици. И в този следобед физкултурният салон не е останал свободен. Там е намерил удобно място за репетиции танцовият състав.

Любопитно беше, след това, което видяхме да чуем мнението на този, който отговаря за цялостната работа на училището — неговия директор Христо Манолов.

— Кабинетната система е въведена в средния и горния курс на нашето училище от една година. През това време се създадоха нови кабинети: по литература — два, математика — два, по чужди езици, история, география, музика и рисуване. Това стимулира преподавателите да увеличават материалната база на своите кабинети, да изготвят нови помагала и пособия. За да се поддържат в добро състояние кабинетите, два пъти през годината се извършва преглед на материалната база. През изтеклата година бяха изработени от преподавателите и учениците над деветстотин помагала. Особени успехи имат начални учители, за които е обзаведен специален кабинет. Като резултат от въвеждането на кабинетната система при нас, значително е намален броят на повтарящите ученици и е повишен средният успех. Постигнатите успехи в Полски Тръмбеш привлякоха вниманието на редица училища от нашия и други окръзи. Натрупаният през годината опит ние споделихме с представители на тези училища.

Евг. ХАДЖИДОНЧЕВ

в. „БОРБА"
Стр. 2, бр. 147, 9. XII. 1965 г.

НАШАТА ДУМА ПО ТЕЗИСИТЕ НА ПОЛИТБЮРО НА ЦК НА БКП

ЗА ПОВЕЧЕ БЛАГА, ЗА ДОБРУВАНЕ НА НАРОДА

ЗА ТОВА, че единствената грижа на Българската комунистическа партия са интересите на народа, говорят и публикуваните Основни положения на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство.

Дали е изпреварила или закъсняла със своята поява, не може определено да се каже. Едно е вярно, че бурното развитие на производителните сили, което е безпрепятствено при социализма, не можеше да търпи прекомерния централизъм, принизената роля на стопанската сметка, печалбата и други икономически лостове на досегашната система на планиране.

Доколко новата система на планиране и ръководство на народното стопанство е обективно явление, говори повишеният интерес, с който тя се приема от трудовите колективи.

Досегашната борба за качеството на продукцията, икономия на материали и срочност, без да отричаме постигнатото, не можа да допринесе желаните резултати. Това в някои случаи е само като пожелание без икономически последствия.

Инженерно-техническият персонал, служителите и работниците, изпълнят или неизпълнят производствената програма, плана за асортимента, качеството на продукцията и печалбата, си получават пълните заплати. В много случаи те се бореха за ниски, лесно изпълними планове, изхождайки единствено от субективни съображения. При новата система, обаче, крайният размер на заплатата ще се определя от реализацията на продукцията и постигнатата рентабилност.

За отчитането на добри резултати факторите са много. Един от тях е изпълнението на задачите от плана. При новата система, плана и неговото изпълнение придобиват ново съдържание. Сега не е достатъчно простото натрупване сумата на плана с каквато и да е продукция, а точно, обществено признато изпълнение. Занапред планът ще бъде обвързан с договори, които ще пресичат всяка възможност за субективното действие, т. е. за производство на продукция в интерес на производственото предприятие, но не и в интерес на потребителя. При новата система за планиране, всеки от трудовия колектив, от ръководителя до работника, ще си помисли преди да предприеме дадено действие за или неизпълнение на производствената програма, за качеството на продукцията и за нейното признание на пазара.

Бих искал да споделя моята загриженост във връзка с доставката на вносни материали и монополното положение на производство за дадено предприятие. Досега не винаги работите са вървели добре, поради липсата на вносни материали. Получаваше се така, че само за някои незначителни по размер, но важни материали, цели партиди продукция стоят продължително време и не може да се реализират. Наистина в тезисите се говори за резерв от материали за подобни случаи. Какво, обаче, е пречело досега тези резерви да бъдат създадени и дали занапред ще можем да ги създадем? С какво трудовите колективи ще бъдат виновни при подобни случаи и как ще бъдат компенсирани техните неполучени предполагаеми доходи?

Основно начало при новата система е реализацията на продукцията, т. е. нейното обществено признание. Но какво може да се получи с това предприятие, което е единствено по рода си за дадено производство? То в много случаи произвежда некачествена продукция и не се страхува, че няма да бъде реализирана.

Каквито и пречки да възникнат при въвеждането на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство, трябва да бъдем уверени, че тя е правилна и се намира в ръцете на нашата изпитана ръководителка — Българската комунистическа партия.

Н. ДУРМАНОВ
икономист в ДСО „Специализиран район" — Велико Търново

РАЗБИРАМЕ ИЗГОДИТЕ

ОСНОВНИТЕ ПОЛОЖЕНИЯ на новата система на планиране и ръководство се посрещат с голям интерес от колектива на нашето предприятие. Сега ще се отделя най-голямо внимание за повишаване производителността на труда, увеличаване рентабилността и подобряване качеството на продукцията. В маслодобивната промишленост най-правилно ще бъдат съчетани държавните интереси с интересите на отделните трудови колективи. По този начин ще се задължат всички работници да станат добри стопани и да се борят за повече икономии.

Чрез производствените комитети се дава възможност работниците да участвуват по-активно в управлението и от това неговият стопански ефект ще бъде по-голям. Очертава се да се повиши дохода както за отделните членове на колектива, така и за държавата.

При нас в ДИП „Марек" — Полски Тръмбеш ще се започне да се работи по този начин в началото на следващата година. Колективът ни разбира изгодите и с ентусиазъм се готви да приложи новия начин на планиране и ръководство.

Д. ТРИФОНОВ
плановик в ДИП „Марек" — Полски Тръмбеш

МЕХАНИЗАЦИЯТА НА ЗЕЛЕНЧУКОВОТО ПРОИЗВОДСТВО

Зеленчуковото производство в ТКЗС „В. И. Ленин" в с. Долна Оряховица е един от основните отрасли на растениевъдството. Зеленчуковите градини заемат 2040 декара, от които 240 декара парникова площ.

От анализа на резултатите от няколко години се оказва, обаче, че зеленчуковото производство при нас е нерентабилно. Главната причина за това е, че за отглеждането на зеленчуковите култури се влага много ръчен труд. Освен това по време на върховите моменти в селското стопанство през май, юни и юли не можем да извършим навреме основните мероприятия, като засаждане, окопаване, поливане и т. н., което се отразява неблагоприятно върху средните добиви.

Всичко това накара ръководството на стопанството да потърси начини и средства за превръщане на зеленчуковото производство във високодоходен отрасъл. Ние считаме, че по примера на ТКЗС в с. Брегово — Видинско можем да дадем широк път на механизацията при отглеждането на зеленчуците. През 1965 година Управителният съвет на стопанството реши трета зеленчукова бригада във Върбица да обработва механизирано 600 декара със зеленчукови култури. Така се създаде тракторно-зеленчукова бригада, на която бяха предоставени пет трактора. Закупена бе и разсадопосадъчна машина Акорд. С нея засадихме 40 декара среднорани домати от сорта Рома върху лехобраздова повърхност. Средният добив бе над 6.5 тона плодове от декар. Засадихме механизирано и 220 декара пипер. Изводът ни е, че машината работи безупречно.

Но механизираното засаждане на зеленчуковите култури не изчерпва въпросите около механизираното им обработване. Стои задачата по-нататък за окопаването, която ние не решихме добре, поради това че площите не бяха подравнени. Не приложихме механизация при поливането по същата причина. Поливахме по стария начин. Един поливач достигаше едва 2—3 декара. Нямахме механизация при брането и изнасянето на продукцията. Най-добре работиха машините при пръскането и прашенето на растенията срещу болести и неприятели.

Като отчетохме слабостите, които спъват пълното приложение на машините в зеленчуковото производство, за 1966 година ние набелязахме конкретни мерки. Счетохме за целесъобразно в с. Върбица да създадем уедрената зеленчукова градина на площ от 1000 декара, с перспектива до 1967 година да стане 2000 декара. Решихме, че е крайно време да се извърши основно подравняване на площите, като предвидихме до края на тази година да подравним 720 декара. Работата започна непосредствено след нашето решение и вече е подравнена площта на 600 декара. От опитите на научните институти и от нашите наблюдения ние стигаме до заключението, че дъждуването да ва най-добри резултати. Затова пристъпваме към изграждане на напоителна система чрез дъждуване. Проекто-сметната документация на обекта вече е готова.

Ние считаме, че резултатите ще бъдат още по-добри, ако специализираме производството. Затова предвиждаме в тази зеленчукова градина да се отглеждат 300 декара среднорани домати, 300 декара пипер, 200 декара грах и т. н. Към изградената тракторно-зеленчукова бригада прикрепваме два Белоруса и четири СШ—22 с необходимите навесни и прикачни машини. По този начин ние възнамеряваме да сложим основата на едно солидно и високодоходно зеленчуково производство в нашето стопанство.

Л. ТОДОРОВ
агроном по зеленчуково производство в ТКЗС „В. И. Ленин" с. Долна Оряховица.

ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗЪРНЕНИЯ ПРОБЛЕМ

Торовете и водата — наши най-добри помощници

РЕЗУЛТАТИТЕ от зърнено-хлебните култури в ТКЗС — Камен през тази година са задоволителни. При планувани среден добив от пшеницата 220 кг от декар, ние произведохме по 225 кг. От ечемика, при план 261 кг от декар, получихме по 280. Високи добиви пшеница бяха получени в участъците Паисий — от 1900 декара по 264 кг, в Лозен от 4000 декара по 257 кг. Ечемикът на втора бригада във Виноград даде по 340 кг от декар, а бригадата в Нова Върбовка записа по 328 кг от декар. Добивите от царевицата на поливни площи се движат от 450 до 500 кг.

За първи път засяхме сорго на площ от 80 декара, след разоран посев от фасул. При сухи условия, от него получихме по 250 кг от декар. Насърчителният резултат ни накара занапред да засяваме със сорго най-малко по 1000 декара.

През 1966 година Каменският кооператив трябва да произведе най-малко 6000 тона хлебно и 8000 тона фуражно зърно.

Партийното и стопанското ръководства считат, че тази задача е реална и може успешно да се изпълни, а дори и преизпълни. Въпросите за успешното решаване на зърненото производство се обсъждат на съвместни заседания на Общинския комитет на БКП и Управителния съвет на стопанството, на открити партийни събрания и във всички учебни звена в Партията, Комсомола и Отечествения фронт. Набелязват се конкретни мероприятия, които осигуряват изпълнението на важната задача.

От засетите 26 000 декара с пшеница трябва да получим най-малко по 230 кг среден добив. Това е напълно възможно, като изхождаме от следните фактори:

Изменихме рязко сортовия състав, като високодобивният съветски сорт „Безостая—1" от 46 на сто през 1965 г. сега нарасна над 72 на сто. Ликвидирахме сорт „301", а на негово място засяхме по-високодобивните сортове „100—23" и „100—10".

Всички площи наторихме предсеитбено и присеитбено, средно с по 20—30 кг суперфосфат на декар, а 7000 декара на висок агрофон — с по 40 кг суперфосфат.

Сеитбата извършихме с висококачествен посевен материал и със завишена посевна норма. Поради суша, обаче, посевите закъсняха с никненето, което ще се отрази неблагоприятно върху презимуването им. Затова беше наложително да се извърши едно есенно подхранване с по 8—10 кг амониева селитра. За подхранването им в скоро време ще използуваме и самолет от селскостопанската авиация. Извършваме и ръчно подхранване.

През пролетта навреме ще приложим пролетното подхранване и няма да допуснем заплевеляване на посевите. Ще използуваме всички хербициди за борба с плевелната растителност. Плануваме, в случай на нужда, да водим навременна и ефикасна борба с житната дървеница. Решили сме да доставим още 2 зърнокомбайна и редица машини за механизиране работата на зърноплощадките, с цел да приберем реколтата срочно и качествено.

Как ще разрешим фуражния проблем? От ечемика на площ от 6400 декара плануваме да получим най-малко по 260 кг зърно от декар. Грижите за неговото отглеждане ще полагаме успоредно с грижите за пшеницата.

За осигуряване достатъчно концентриран фураж за животновъдството, плануваме да засеем 12 500 декара царевица, от която 10 000 декара за зърно (9000 декара на поливни площи) и да получим 520—550 кг среден добив, а така също да засеем и 1000 декара със сорго, с минимален среден добив 600 кг от декар.

За осигуряване отглеждането на 9000 декара царевица на поливни площи Управителният съвет прие конкретни решения и мероприятия. Специалистите при стопанството картотекираха всички площи и набелязаха необходимите мероприятия, които осигуряват изпълнението на плана за поливната царевица.

До настъпване на поливния сезон ще разгърнем широко мелиоративно строителство. Ще реконструираме няколко помпени станции — в Горски Сеновец, Паисий и Виноград. По този начин ще осигурим достатъчно вода за поливните площи. Възнамеряваме да пригодим за напояване нови 3000 декара. Ще разширим и подобрим каналната мрежа, като облицоваме по-голямата част от каналите, ще построим постоянни водовземания. С една реч — ще решим въпроса с високопроизводителното напояване.

За още по-голямото разширяване на поливните площи много остро стои въпросът за използуването на излишната вода от язовир „Бойка" и усвояване най-малко на 7—8000 декара нови поливни площи. За целта е необходима помощта на Окръжния комитет на Партията и на Окръжния народен съвет.

Партийното и стопанското ръководства и всички кооператори и механизатори от Каменското стопанство са уверени, че при тази материално-техническа база въпросът за зърнения проблем ще бъде изпълнен и преизпълнен.

Д. ДИМИТРОВ
гл. агроном на ТКЗС в Камен

С ТВЪРДА УВЕРЕНОСТ

Дъжд превалява, сняг превръква. Тежки мъгли пълзят по баирите. Но градинарите от участък Върбица, към Долно-оряховския кооператив, са засмени и радостни. Още през месец ноември те изпълниха годишния си план за приходите. От градинарската бригада на Георги Петров в кооперативната каса постъпиха близо 200 000 лева.

Сега градинарите с увереност се подготвят за голяма битка през следващата година. Във всяка градина са засети по два парника с шипки, които вече поникнаха, почистват се парници, плетат се рогозки, извозва се оборски тор. Всичко се извършва с голямата вяра, че през идната година ще се постигнат още по-добри резултати.

Д. Габровски
от Обществената редакция на в. „Борба" в Долна Оряховица

ТРУДОВ РАПОРТ

Шивашките работници от трудовопроизводителната кооперация „Съзнание" в Горна Оряховица рапортуват, че вече са изпълнили годишната си производствена програма. До края на годината те ще произведат надпланова продукция за 175 000 лева.

Увеличават натрупванията

Колективът на трудовопроизводителната кооперация „Сотир Зринов" в Горна Оряховица вече е преизпълнил годишния си план с 8 на сто. Той ще произведе надпланова продукция за 123 000 лева. Този успех ще осигури 105 000 лева печалба, с 13 000 лева над предвидената.

Ив. Джипов
от Обществената редакция на в. „Борба" в Горна Оряховица

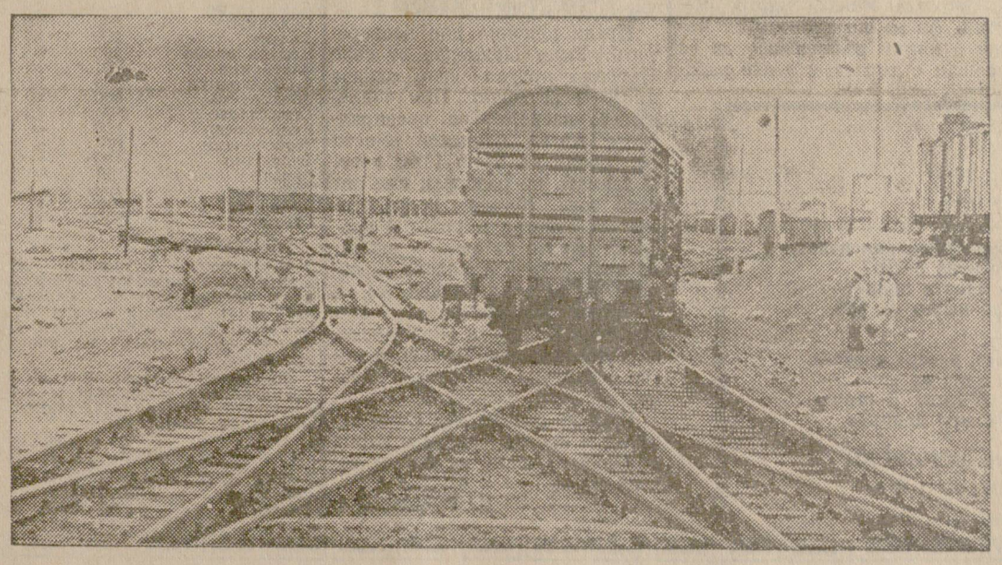

Всяко денонощие в гара Горна Оряховица — разпределителна пристигат, разкомпозират се, композират и отправят до всички краища на Родината десетки влакове с хиляди тонове полезен товар. Тази огромна работа не би могла да се извърши без наличието на инсталираната ГАЦ (гърбична автоматична централизация) и съвременните съветски радиостанции и други модерни съобщителни апаратури и съоръжения.

НА СНИМКАТА: Операторите Трендафил Пушкаров и Любомир Михалев на командните пултове на ГАЦ в момент на пропускане вагони през автоматичната спирачка към разпределителните коловози.

ОВОЩАРСТВОТО В ЛИЧНОТО СТОПАНСТВО

През последните няколко години, населението от градовете и селата започна да проявява все по-голям интерес към овощарството. И това е напълно естествено. На всички са известни високите хранителни, диетични и лечебни качества на плодовете, употребявани в прясно и в преработено състояние. А за задоволяване на нарасналите потребности неправилно е да се чака само на продукцията от обществените стопанства. Умението и усърдието на нашия народ потвърди, че и от малките парцели земя може да се получи плодова продукция, която напълно да задоволи нуждите на семейството за цяла година. Но при избора на вид и сорт много често се допускат груби и трудно поправими грешки.

Трябва да се знае, че сортовете на черешата, вишнята, сливата, лещника и мушмулата, както и ранозреещите сортове на ябълката, крушата и прасковата, могат да се отглеждат и при неполивни условия. Къснозреещите сортове на ябълката и крушата и сортовете на касиса, малината и ягодата трябва да се отглеждат на богати и с добро овлажняване почви. Същото важи и за покъсно зреещите прасковени сортове. По тия причини не е подходящо сортовете от тая група да се отглеждат на стръмни, бедни и слабо овлажнени склонове. Те повече подхождат за дворните насаждения, където водният и хранителният режими са по-благоприятни.

За предпочитане е сортовете на ябълката и крушата за дворните насаждения да се отглеждат не по подложка киселица и дива круша, както беше досега, а на вегетативни подложки (ябълката на типовете II, IV, VII и IX, а за крушата тип А). На тия подложки сортовете растат по слабо, рано встъпват в плододаване, дават редовни и качествени плодове, лесно се обслужват, могат да се формират и като палмети, кордони, живи плетища и др. А това са предимства, които ние не трябва да пренебрегваме.

Независимо от бързо обновяващия се асортимент за тия насаждения могат да се препоръчат някои сортове. Например, за ябълката от летните сортове най-подходящи са Червен Астрахан и Боровинката. От къснозреещите по-голям интерес представляват десертните сортове Червена превъзходна, Златна превъзходна, Джонатан и др.

От летните сортове на крушата внимание заслужават сортовете Енисейка, Жифардова масловка, Клапов любимец и Вилямова масловка. Последният сорт зрее през август, има отличен вкус и е превъзходен за компоти. От по-късните сортове могат да се изберат Пас красан, Боскова бутилковидна, Харденпонтова масловка и познатата на всички Попска круша. Те зреят през есента и се съхраняват до зимата.

От ранозреещите черешови сортове заслужават внимание Ранна едра, Лионска ранна и новите сортове Моро, Дюроне неро ди виньола I и II и Ранна хрущялка (народна селекция от гр. Лясковец, с много ран срок на зреене, едри плодове и отлични вкусови качества).

От среднорановите и късните сортове могат да се застъпват Наполеонова хрущялка, Бинг, Хеделфингенска, Ламберт, Дроганова жълта хрущялка и др.

За личните стопанства голям интерес представлява Коховата вишня, Ранната вишня и Сладковишня ранна. Те зреят около средата на юни и са еднакво пригодни както за прясна консумация, така и за преработка. От по-късните могат да се застъпят Унгарската вишня, Сенчеста морела и Миморельси, плодовете на които са по-пригодни за преработка.

През последните 2—3 години прасковеният асортимент се обогати много, което дава възможност така да се подберат сортовете, че да има зрели плодове от юни до октомври. Най-ранозрял е сортът Мадлен Пуйе, но има неотделяща се костилка. С полуотделяща се костилка и много добри вкусови качества са сортовете Колинс и Мари голд. Плодовете им зреят през юли. Сортовете Златна кричимка, Ред хейвън, Хале хейвън, Хале, Рио осо джем и др. имат много добри вкусови качества и напълно отделяща се костилка. Те са еднакво пригодни за консумация в прясно състояние и за приготовляване на компоти, конфитюри, сладка.

Най-ценен кайсиев сорт е Унгарска кайсия, следван от Луйзетова кайсия и Късна дряновска.

Освен едроплодните форми на Кюстендилската синя слива, заслужават внимание и сортовете Стенлей, Тулеу грас, Едра зелена ренклода и др. Те зреят през август и началото на септември и са пригодни за прясна консумация и за преработка в компоти, конфитюри, сладка, сушене и други.

Високото витаминно съдържание на плодовете на касиса и тех ните лечебни качества правят тоя вид много ценен. От него заслужават размножение сортовете Силвергитерсово черно, Велингтон XXX, Лиево черно и др.

Засаждането на дръвчетата в личните стопанства може да става на по-малки разстояния от възприетите в промишлените насаждения, но без да се прекалява. До встъпване на дръвчетата в плододаване междуредията им могат да се заемат с ягоди, касис, малини и др., но при условие, че имаме богата почва, наторяване, подхранване.

Засаждането на дръвчетата може да се извърши както през есента, така и през пролетта. За целта предварително се изкопават дупки с размери 100/100/60 см. На стръмните места не е лошо да се изграждат тераски с терасни платна от 2—4 м.

Желателно е по дъното на всяка дупка да се разхвърли по 150 грама суперфосфат и по 60 грама калиева сол. Освен това част от дупката се запълва със смес, състояща се от 10—15 килограма добре угнил оборски тор, 150 грама суперфосфат и 60 грама калиева сол, объркани в достатъчно количество почва. Корените на дръвчетата се преглеждат и режат до здрава тъкан. Дръвчетата се засаждат на дълбочина каквато са били в разсадника или с 2—3 см по-дълбоко. Засаждането на дръвчетата приключва с направата на околостъблен венец. През пролетта почвата около дръвчето се прекопава и след това мулчирва с оборски тор, слама и др.

След преминаване на зимните студове на дръвчетата се извършва резитба за формиране. Тъй като обработката ще се извършва изключително ръчно, дръвчетата се формират нискостеблено, с височина на ствола 40—60 см. По-високо ще формираме ствола на дръвчетата, когато те са засадени покрай алеите или в лозе.

Георги С. ПРОДАНОВ
научен сътрудник в Опитната станция по овощарство — Дряново.

ЗАТРУДНЕНИЯТА СА ПРЕОДОЛИМИ

Работата на Строително-промишленото предприятие в Горна Оряховица през последните години се подобри значително. За това говори фактът, че текучеството вече е сведено до минимум.

Тук сега работата става потрудна. Но зимната подготовка ще помага за отстраняване на трудностите.

Инертните материали за работа през зимата също са подготвени. Сега само редовното снабдяване с цимент би създало условия за ритмично производство.

Затрудненията са преодолими. Тук работят хора, които са доказали, че могат да се справят. Трудовите успехи на бригадите на Димитър Недев и Драган Савов потвърждават, че работниците се стремят да направят всичко, за да се справят със задачите си.

Ан. Гецов

в. „БОРБА"
Стр. 3, бр. 147, 9. XII. 1965 г.

Да обичаме своя роден език

Великият познавач и първомайстор на родния език Иван Вазов, който според езиковедите притежава най-богат речник, в своите произведения е употребил 45 000 различни думи. Той пише със законна национална гордост: „Езикът ни е великолепен по звучност и по енергия. Ние си го обичаме като едно от най-скъпите наследства, завещани нам от дедите ни".

Трудно е да дадем по-точна и по-кратка оценка на нашата благозвучна родна реч. Тя е наше неоценимо богатство. Дедите ни го опазиха от петвековните асимилаторски попълзновения.

На този нежен и мъжествен, звучен и силен български език народът ни изпя дивните си песни, а най-талантливите му чеда — Ботев, Вазов, Й. Йовков, Елин Пелин, Смирненски, Вапцаров — изляха неувяхващи творби.

От този език, от езика на дедите ни, нашата младеж трябва да се учи да говори и пише правилно, точно и убедително, да го овладява непрекъснато, защото езикът е „най-важното средство за човешко общуване" (Ленин).

Това е важно, защото не е рядкост да срещнем младежи с крайно ниска езикова култура. Обикновено техният речников запас не надвишава 400—500 думи. Не е ли това почти престъпление, когато нашият съвременен книжовен език обема едно словно богатство от над 65 000 думи! Нима това не е езикова беднота и не говори ли тя за оскъден духовен живот?

В езика на доста младежи ще се срещне употребата на много шаблонни, канцеларски изрази. Беднят, сухият израз загрозява езика, умъртвява го.

Отрицателно явление в езика на част от нашата младеж е все още неизкорененият тарикатски жаргон. Това перчене на някои младежи с „оригинални" думички не е чак толкова безобидно, колкото изглежда на пръв поглед. Защото кой не знае, че грешките на езика, това са грешки на мисленето? Когато чуете да каза някой, че „бачка" еди къде си, с това той не изразява ли неуважението към своя собствен труд, не демонстрира ли цялото си невежество и невъзпитание! И не е само това.

Тарикатският жаргон — този изопачен, развален, упадъчен и уродлив „език" — е чиста хулиганщина. В това ни убеждава и самият факт, че една трета от неговите няколкостотин думи, като „мангиз", „пандиз", „гепя", „кютек", „аванта" и др. са взети от езика на безделниците и престъпниците.

Против тарикатския „език" трябва да воюваме с комсомолска принципност и с патриотична настъпателност. И непрестанно да се учим от езика на нашите деди, да четем колкото се може повече художествена литература, да употребяваме по-често народни пословици и поговорки.

Ето как ние ще можем да преодолеем езиковите слабости, ще можем да обогатим и разнообразим своята реч, за да ни служи тя вярно в нашето съзидателно всекидневие.

Ст. ДЕЧЕВА

КАР. ХР. ВЕЛЧЕВ

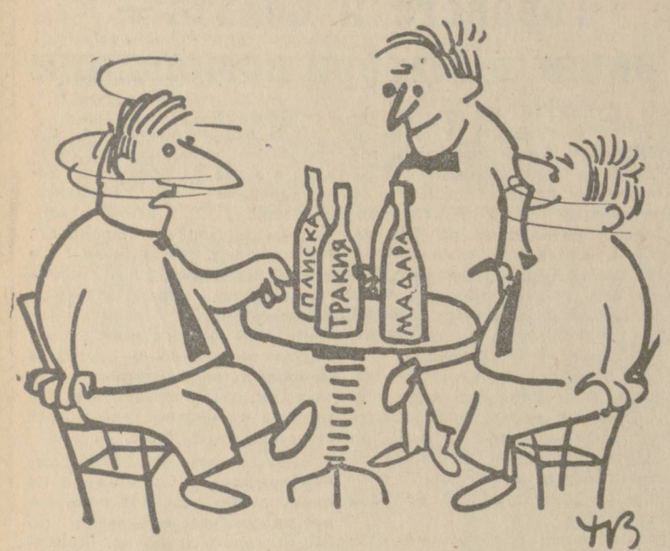

— Не съм обръщал внима ние на историята, а?

Спорт · Спорт · Спорт

ТРЕТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

СПОРТНИЯТ СЕДМИЧЕН ПОЛУДЕН

Желаното хубаво време позволи на целия колектив на Районна проектантска организация — Велико Търново да излезе на градския стадион. Като отлична инициатива трябва да се затвърди спортният седмичен полуден — едно от масовите изяви на физкултурата в предприятията и учрежденията.

От програмата на Третата републиканска спартакиада бяха застъпени дисциплините крос, 100 метра гладко бягане, дълъг скок и тласкане гюлле. С голямо оживление бяха преодолени разстояния и секунди.

От знаните най-добре се представиха Диана Тодорова, В. Христова и други. Сред мъжете изпъкнаха Михаил Янакиев, Дончо Донев, Григор Кюркчиев и други.

В състоялия се вътрешен турнир по тенис на маса за жени убедително се наложи Надежда Йорданова. На второ място се класира Радка Георгиева.

Текст и снимки: инж. Ев. Саров

ПИСМА В РЕДАКЦИЯТА

Благодаря от сърце

Работих като обрезвачка дванадесет години в керамичната фабрика „Росица" в с. Ресен. Но преди една година заболях и сега не работя никъде. Тежко ми беше като гледах моите другарки да отиват и се връщат от фабриката. Особена мъка из питвах с наближаването на 8 март. Спомних си, че на този ден всяка жена получава подарък. Кой щеше да се сети за мене, след като бях напуснала колектива. Но каква беше радостта ми, когато за 8 март ми беше донесен подарък, какъвто са получили останалите работнички. И не толкова подаръкът изпълни цялото ми сърце с топлота, колкото вниманието, фактът, че не са ме забравили.

Оттогава минаха много месеци. Аз малко излизам от къщи и нямам възможност да се срещам с хората, с които работих. Пак заживях с мисълта, че съм забравена. Същевременно се мъчех да оправдавам другарките си, че си имат редица задължения. Та на хората до мене ли им е!. . . Но преди два дни отново бях трогната от вниманието на колектива. Председателката на цеховия профкомитет дойде в къщи и ми предаде парична сума, отпусната ми като помощ от заводския профкомитет.

Благодаря от сърце на другарите от заводския профкомитет, на цеховия профкомитет и на целия колектив за грижите и вниманието към мен. Желая им добро здраве и успех в работата.

Христина Енева Попова
с. Ресен

* * *

Честни хора

Преди няколко дни кооператорът Емин Мехмедов от село Върбица продал едно малаче на ДСП „Родопа". При изплащането касиерът на предприятието Ангел Атанасов вместо 300 броил на Емин 1100 лева. И двамата не разбрали как стана това. Когато кооператорът си отишъл в къщи и преброил парите не един, а няколко пъти заедно с цялото си семейство, останал учуден, че ед на от пачките вместо със 100 двулевови банкноти била заредена с десетолевови. По този начин той е получил 800 лева в повече.

Рано на другия ден Емин отнесъл и предал парите в народния съвет. Хвала на такива честни хора!

Д. Габровски

Сведение

за хода на Третата републиканска спартакиада във Великотърновски окръг към 5 декември 1965 г.

Организационни комитети	План за индивидуално участие	Изпълнение за индивидуално участие	%
В. Търново	20000	12153	60
Лясковец	4000	2324	58
Елена	2500	1386	55
Павликени	8000	2911	36
Г. Оряховица	18000	4720	26
Свищов	15000	3904	26
Ресен	700	653	93
Драгомирово	500	385	77
Масларево	200	150	75
Г. Студена	200	148	74
Козловец	300	160	53
Асеново	200	93	46
Поликраище	900	378	42
Сушица	200	64	32
Д. Липница	300	98	32
Михалци	400	124	31
Овча Могила	400	124	31
П. Сеновец	400	125	31
Алеково	500	151	30
Джулюница	500	149	29
Б. черква	500	136	27
Дебелец	300	78	26
Драганово	600	146	24
Караисен	700	172	24
Кесарево	300	68	22
Морава	300	65	22
Самоводене	400	79	19
Сухиндол	400	78	19
Дъскот	200	35	17
Церова кория	200	33	16
Златарица	300	42	14
Д. Оряховица	800	84	10
Обединение	400	40	10
Страхилово	500	42	8
Килифарево	100	—	—
Константин	100	—	—
Върбовка	400	—	—
Балван	100	—	—
Беброво	100	—	—
Буйновци	100	—	—
Стражица	600	—	—

ЗАБЕЛЕЖКА:

Физкултурно дружество „Левски" Полски Тръмбеш не се включва в класирането на спартакиадата за м. ноември поради това, че данните за работници и служители не отговарят на действителността.

Процентно съотношение на индивидуалните участници в спартакиадата спрямо населението на окръга по браншове:

	брой	индив. участ.	%
Работн. и служ.	78800	9264	11
Селяни	170000	4637	2.7
Учащи	52000	26032	50

* * *

На В. Г.

Недолюбил съвсем, недочакал —
ей така съм вървял по света.
Още с първите песни съм плакал
и израснах край чужди цветя.

Не съм търсил забравена стряха,
но далеч от престолния град
бяла кърпичка някой размаха
и аз тръгнах към белия цвят.

Ще вървя и дори ще повярвам,
че светът е започнал оттук —
от очи и усмивки изваян,
като в приказка хубав и друг.

Ще прекъснеш ли малкия полет,
че мълвата отново расте?
Опази ме до идната пролет,
друго няма да искам от теб.

Идват с тихата, детска тревога
малки грижи една по една.
Остани си тъй мила и строга,
с недопята от мен добрина.

Георги БЕРЕНСКИ
студент I курс

Във всеки дом вестник БОРБА!

АБОНИРАХТЕ ЛИ СЕ? — КРАЕН СРОК — 20 ДЕКЕМВРИ!

Продавам немско пиано и къща, включена в предстоящ строеж. Тел. 61-89 — В. Търново.

Продавам самостоятелен етаж. „Зеленка" 21—В. Търново, Кирил Мицканов.

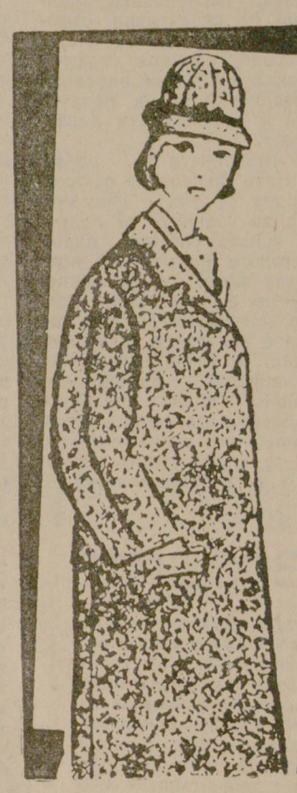

И ПРЕЗ ЗИМАТА — ОБЛЕКЛО С ЕЛЕГАНТНА МОДНА ЛИНИЯ!

Мечтата на всяка жена да притежава елегантно, модно и красиво облекло за зимата може веднага да бъде осъществена. В магазините за конфекция се продават

ЗИМНИ МАНТА

в най-разнообразни нови модели и тъкани, в релефни сплитки с ефектни влакна и буклирани прежди — ТРЯВНА, МОХЕР, ЖАСПЕ, БРЕЗА, ФЛАКОНЕ

ЗИМНИТЕ РОКЛИ

от тропикал — български и японски шевиот 36/2, 32/2, 40/2, Куба-Хавана и други платове изненадват с богатата си гама от разцветки, с високите си качества.

Готовото дамско облекло, вместо 40, както беше досега, вече се шие в 96 различни типо-размери. Това ви дава възможност да си изберете облекло по мярка.

ОКРЪЖНО ПЪТНО УПРАВЛЕНИЕ — В. ТЪРНОВО

има следните вакантни места:

ЗАВЕЖДАЩ СЕКТОР МЕХАНИЧЕН И АВТОТРАНСПОРТ I и II степен. За длъжността се изисква висше техническо образование със 7 години трудов стаж за първа степен и 6 години за втора степен или СРЕДНО ТЕХНИЧЕСКО с 12 години трудов стаж;

СТАРШИ ИНЖЕНЕРИ — ЛАБОРАНТИ — 2 души. Един със седалище — Свищов и един със седалище — с. Камен, Великотърновско. Изисква се висше техническо образование с 6 години трудов стаж;

МОНТЬОР VIII разред — 1;

МОНТЬОРИ VI разред — 3;

Кандидатите за заемане на вакантните места да се отнесат до Окръжно пътно управление — Велико Търново, „Личен състав", тел. 60-45.

62)

24.

МАЙОРЪТ живееше в дом, някога принадлежал на знаменит полски художник. Разстреляли стария художник за това, че окачил в църквата икона, на която била изобразена разпънатата на пречупен кръст Полша. . .

Часовоят даже не пусна Вайс до вратата. Но Вайс беше настойчив, заяви, че има да съобщи нещо необикновено и, ако не могат да го пуснат, нека майорът излезе при него.

И когато Щайнглиц излезе и, едва кимайки, равнодушно погледна към него, Вайс, подавайки бутилка трофеен френски коняк, с който го беше снабдила Елфрида, тракна с токове, поздрави и доложи:

— Господин майор, вие ме изпратихте за тази марка коняк. Моля да ми простите, че малко се позабавих. . .

Щайнглиц се усмихна.

Вайс сметна това за достатъчно, за да мине независимо покрай часовоя.

По-нататък той действуваше така безцеремонно, както бе решил да действува. Преструвайки се, че не забелязва новия шофьор на Щайнглиц, огледа машината, изчисти седалката. А когато шофьорът се опита да възразява, Вайс го заплаши, казвайки му, че за такива грижи за колата е малко и да го разстрелят.

А сутринта подаде на Щайнглиц в леглото закуската, приготвена от продуктите, с които го снабди Елфрида. Каза весело:

— Господин майор, вие изглеждате отлично. Щастлив съм да ви видя.

Като завърши със закуската, майорът каза дрезгаво:

— Ти си наплашил моя момък.

— Съжалявам, че не го убих! — възкликна Вайс. — Спирачките са в такова състояние, че аз просто трепнах, когато разбрах, на каква опасност е подхвърлен вашият живот.

Вайс не можеше да се церемони с шофьора. Това беше като ръкопашна схватка. И оня, който я спечели, ще остане при Щайнглиц. Вайс беше длъжен да я спечели. И спечели.

Той подаде машината към изхода и очакваше майора, държейки на колене гаечния ключ. Шофьорът стоеше малко настрани.

Излезе Щайнглиц, седна редом с Вайс и, сякаш без да забелязва другия шофьор, направи познатото на Вайс бавно движение на брадичката.

Това означаваше, че майорът бърза.

И, щом потегли, към нея се присъединиха транспортьор с автоматчици. Да, работите на майора не вървят лошо, щом сега го съпровожда такъв екскорт.

— Поздравявам ви, господин майор! — И Йохан кимна към машината с охраната.

Щайнглиц не отговори, само долната устна леко увисна. Значи, той одобри досетливостта на своя шофьор, поздравлението му достави удоволствие.

Не всички още разбираха, че от него е снето опарването, а Дитрих просто нарочно правеше вид, сякаш не знае какво доверие е оказано на Щайнглиц, какво важно поръчение са му дали, и не променяше своя снизходително-покровителствен тон. Но Щайнглиц се помиряваше с това. С контраразузнавача, даже ако той се нарича твой приятел, по-добре се дръж така, сякаш той ти оказва чест със своята дружба, още повече, че на Оскар Дитрих, макар и да беше по-ниско от Щайнглиц по звание, се определяше да изиграе една от главните роли в изпълнението на това най-отговорно задание.

Ето и сега, когато следваше двамата да търсят обект и заедно да решат какво повече прилича, Дитрих още хърка в постелята. И след безкрайни скитания из околностите на Варшава майор Щайнглиц ще бъде принуден да докладва на капитан Дитрих за резултатите от своите търсения, а оня, прозявайки се, може би, ще му каже като миналия път:

— И все пак, Аксел, ти си глупак. Някога ти умееше да работиш с пистолет. Но с глава — не. С глава ти никога не си умеел да работиш. Да я сравниш със задника си — това значи да оскърбиш задника.

Разбира се, Щайнглиц би могъл да отговори нещо такова на Дитрих! . . . Но Щайнглиц е човек разумен. Той премълча. Та нали за подобен намек Дитрих ще съумее така ловко да го изпрати в гестапо, че даже сам адмирал Канарис не ще може да му изпроси заменяването на смъртното наказание с изпращане в наказателна рота.

Вайс, гледайки майора в огледалото, каза с гордост:

— О, господин майор! Вие сте награден!

— Това бе отдавна, — небрежно забеляза Щайнглиц.

— В такъв случай, господин майор, считайте, че съм ви поздравил със следващата награда!

Щайнглиц не отговори. Но това не му попречи да оцени внимателността на Вайс. Как този войник; не, вече ефрейтор, умее да те отвлече от неприятни мисли! Трябва да изпратя обратно в частта оня, новия шофьор. Само знае да гледа предано, с кучешки очи и трепери да не го изпратят на фронта. А този Вайс е храбър войник. И заедно с това как умее да чувствува настроението на своя началник!

Ето Вайс забеляза, че Щайнглиц се загледа в селска девица, която високо вдигна пола, минавайки през локвата, и забави хода на колата. Не, той необикновено чутко разбира своя господар. Добре, че не го убиха. Трябва да му направя нещо приятно. И Щайнглиц каза:

— Тук за нижните чинове има вече дом с девици. Ордер за посещение ще получиш в отдела за обслужване.

— Благодаря ви, господин майор! — широко се усмихна Вайс.

Ако майорът би знаел как се зарадва Йохан от тази неочаквана милост!

Значи, когато настъпи нужният момент, ще има предлог да се отлъчи, за да обследва новото разположение, което е обкръжено от също такава тайна, както и онова, предното, където Вайс така дълго прекара затворен, докато не стана самоволно войник-вратар. Тук трябва да измисли нещо друго. . .

Майор Щайнглиц неуморно обикаляше около Варшава, шатално обследвайки помещическите имения, замъци, вили и правеше това така подробно, с такава зинтересованост, сякаш избираше имение лично за себе си.

Сега в тези пътувания майорът вземаше със себе си бившия ротмистър от полската полиция Душкевич. Пан Душкевич беше далече над петдесетте, но шатално го следваше. Редки коси, счесани на прав път, боядисани, вежди оскубани в стрелка, като при жена, напудрена възпалена от честото бръснене кожа.

Виолетовата физиономия и големият корем, увиснал между разтворените крака, не му пречеха да изглежда доста солидно в отличното английско палто. И се държеше с немския офицер солидно, без угодничество. Той даже каза на Щайнглиц с упрек:

— Хер майор, смея да ви уверя: до последния час ние не сме изгубвали благоразумната надежда, че заедно с вас, заедно с велика Германия ние ще свършим с болшевиките, но, уви. . .

Щайнглиц, гледайки през прозореца, запита:

— Как се наричаше това поране?

— Варшавско воеводство, хер майор.

— Не, цялата тази страна?

Пан Душкевич почервеня.

Майорът погледна с прозрачни, студени очи в изпъкналите, с тютюнев цвят очи на Душкевич и посъветва:

— Не бих ви препоръчвал да си обременявате паметта със старинни спомени: това може да се отрази вредно на здравето ви.

— Многогодишният опит на борба с комунистите позволява да мисля, че именно сега нищо не заплашва моето здраве, — с достойнство отговори пан Душкевич.

Щайнглиц премълча.

(Следва)

в. „БОРБА"
Стр. 4, бр. 147, 9. XII. 1965 г.
Индекс 21301

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В. Търново, ул. „В. Левски" № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда" — „Низов печат и дописници" — 25-27; отдели Селскостопански" и „Култура, бит, хумор и сатира" — 23-08; отдел „Икономически" — 31-25; Счетоводство — 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и пежурен редактор 24-89.